

ת"פ 2296/08 - מדינת ישראל נגד ה' ס'

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 18-2296 מדינת ישראל נ' ס'

בפני כבוד השופט רות שפירברג כהן
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ה' ס'

הנאשם

ஜר-דין

כתב אישום ורקע

.1. הנאשם הורשע על-פי הודהתו, ביום 19.12.19 (בפני כב' השופט הבכירה, לili יונג-גרף), בכתב אישום המיחס לו עבירות **איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ג-1977**.

.2. בהתאם לכתב האישום, המתלוונת - פ' ס', הייתה במועד הרלוונטי אשתו של הנאשם והתגוררה עמו בבית -----. בתאריך 2.7.18, סמוך לשעה 18:00, בהיותם בבית, נוצר ויכוח בין המתלוונת ובין הנאשם בנוגע לילדיהם המשותפים, אשר במהלךו צלצלה המתלוונת למשטרה. הנאשם התקשר למועד 100, ואימם בשיחה עם המוקדם בפגיעה במתלוונת, באמרם: "תקשיב אם אתם לא עושים עכשו אני שוחט את אשתי". חרב ניסיונות המוקדם להרגיע את הנאשם, המשיך הנאשם לאיים על המתלוונת באמרו: "אני שוחט אותה, לא קרה כלום אני בשקד 6 על 17, אם את לא... תבאו עכשו אני שוחט אותה אני שוחט אותה..." ובהמשך חזר ואים באמרם: "אני שוחט אותה, אני נתן לכם חמיש דקות אם אתם לאakan חמיש דקות אני שוחט אותה". בעקבות השיחה הוזעקה נידית משטרת בבהילות לבית, על מנת לטפל באירוע. כאשר הגיע השוטר למקום ושותח עם הנאשם, אים הנאשם בנסיבות השוטר בפגיעה במתלוונת באמרם: "אני שוחט אותה היום לחתיות בגל שהיא זונה" ו-"אני שוחט אותה".

.3. בהסכמה הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקير בעניינו. לאחר שהתקבלו בעניינו מספר תסקרים, ולאחר תקופה ממושכת שבה לא הצליח השירות המבחן ליצור קשר עם הנאשם, והנאשם נעדך מחדינים שנקבעו, הסכימו הצדדים ביום 20.1.21, לדוחות את הטיעונים לעונש לקבלת תסקיר נוסף, שיבחן את שיליו של הנאשם בטיפול. תסקיר משלים וסופי הוגש לקרהת מועד הטיעונים לעונש שנקבע ליום 26.4.21.

תסקרי שירות המבחן

4. **שירות המבחן המלאץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, בגין למאסר על-תנאי משמעותי, התחייבות כספית גבוהה ופיקוח למתלוננת.**

שירות המבחן ציין בתסקיר הסופי, כי בהעדר מוטיבציה מצד הנאשם, הוא נמנע ממtan המלצה טיפולית בעניינו. אולם, לאחר ומדובר בהליך פלילי ראשוני כנgado, ולאחר העובדה כי מאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד נוספים, ועל-מנת שלא לפגוע בתפקידו התעסוקתי, הומלץ על הטלת צו של"צ כאמור.

בתסקיר מיום 20.5.19, נמסר כי הנאשם, בן 30, נשוי ואב לשניים, מתגורר ב-----. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא בגרות.

ה הנאשם עבד כಚיר בתחום הבניה, ובהמשך הקים עסק עצמאי בתחום זה, צבר חובות רבים וסגר אותו. ביום מתקשה לעמוד בהסדר להחזרת חובותיו ואיינו עובד באופן סדיר.

בשנת 2014 נישא הנאשם למתלוננת, כוות ב-25, ועובדת בינויו. לבני הזוג שני ילדים בגילאים שניתיים ו-4 שנים. הנאשם תiar בפני השירות המבחן ויכוחים ומתח ביןו לבין המתלוננת על רקע מצב כלכלי קשה, לצד חוסר שביעות רצון המתלוננת מתקודמו. הנאשם תiar חסרים סביר העדר יכולת לספק את צרכיה החומירים של משפחתו. הנאשם שלל אלימות כלפי המתלוננת או הילדה, למעט מצבים בהם איבד שליטה והתרפרץ באופן מילולי.

5. **ה הנאשם נטל אחריות פורמלית על המתוואר בכתב האישום, ולדבריו המתלוננת הודיעה לו טלפונית כי היא יוצאת לעבוד באזורי תל אביב, אך הוא לא הסכים לכך. לדבריו הנאשם, המתלוננת קיללה אותו במהלך השיחה, והתעלמה מדרישתו כי לא תיסע. הנאשם שב מעבודתו, וראה כי הילדים לא טופלו, וכן התעצבן, שכן לתפיסטו המתלוננת הפקירה את הילדים. לאחר ששבבה הביתה, חל ויכוח ביניהם. בתגובה, המתלוננת איימה לפנות למשטרת ולהתגרש ממנו, על כן פנה למשטרת על-מנת להוכיח, לדבריו, כי אינו חשש מפניה. הנאשם טען עוד כי היה נתון בסערת רגשות, ושלל כוונות ממשיות לפגיעה בה.**

ה הנאשם הביע חרטה על האירוע, ושלל אירועים נוספים מאז ביצוע העבירה. השירות המבחן התרשם כי הנאשם נטל אחריות על התנהגותו, אולם ממזער מחומרתה ומציגה כהתנהגות תגובתית לו ש המתלוננת.

6. **שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, העובדת כמתפלת בחולים לאחרונה, בשל מצבה הכלכלי של המשפחה. לדבריה, היא נשואה לנאמן במשך 5 שנים ולאורך השנים חוותה, לדבריה, חסר הערכה, התנהגות משפילה הכוללת קללות ואלימות מילולית, אשר גברה עם הזמן. כן תיארה המתלוננת התנגדות מצד הנאשם לרצונה לסייע בכלכלה הבית, חוותה קושי לעמוד בציפיותו באשר להתנהלותה**

בבית. המתלוננת ניסתה לפנות בעבר לעזרת משפחתה, ואף עזבה את הבית ושכרה בית משלה למשך שבועיים, משום שחיפה להתרגש, אולם לא זכתה לסייע מצדם ובני משפחתה הפיצו בה לשוב הביתה. המתלוננת מסרה כי אינה רוצה להתרגש ומעוניינת בהמשך הזוגיות המשותפת, למען הילדים. המתלוננת תיארה חשש מנסיבות ההליך המשפטי, וחשש מהחומרה ביחסו של הנאשם כלפייה.

בהתיחס לאירוע המתואר בכתב האישום, מסרה המתלוננת כי נסעה לתל אביב לצרכי עבודה, בנגדו להסכמה הנאשם. לדבריה, בשיחה הטלפוןית ביניהם קילל אותה. בדרך חזרה הביתה, התקשרה וביקשה שיארגן את הילדים, שכן בគונתה לקחת אותם ולעוזב את הבית. כשבאה הביתה, הנאשם סירב לאפשר לה לקחת את הילדים. המתלוננת צלצלה למשטרה אך שוטרים לא הגיעו. בהמשך, הנאשם התקשר למשטרה ואימם לפגוע בה. כן לדבריה הנאשם ניסה לתקוף אותה אולם בעלה של אחותו מנע זאת ממנו. המתלוננת שללה הפניה אלימות פיזית כלפייה לאורך השנים.

שירות המבחן התרשם כי המתלוננת מתקשה להתמודד עם התנהגותו האגרסיבית של הנאשם, אינה זוכה לסייע משפחתה והוא נמנעת מפניה לסייע שירות הרווחה. לאור העדר תמייה וחווית חוסר אונים, המתלוננת שיטתה כי היא נמנעת מעימותים עם הנאשם ובוחרת לשמור על שלמות המשפחה.

7. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אדם קונקרטי, ללא עבר פלילי, המתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית ולשים את מצבו הכלכלי, באופן הפגע בדיומי ובمعدודו, פגיעה המתעצמת שעיה שהמתלוננת מביאה רצון להשתלב בעבריה, באופן הנוחווה עבורו כהישלון אותו חוותה. הנאשם מתקשה במצב לחץ, בעיקר במערכות הזוגית, בויסות דחפים ובהפעלת שיקול דעת מותאם, ובולטים עיומי חסיבה במערכות הזוגית. נמסר עוד כי במצבים בהם חוות הצפה רגשית עלול הנאשם לפעול באופן אימפרטיבי. כן התרשם שירות המבחן מקיומה של נטייה לרכשות ושליטה. הנאשם התקשה לגנות חסיבה ביקורתית או יכולת להתבוננות פנימית, הוא חוות עצמה כקרובה ומ茲ען מהתנהלוותו. הנאשם הצהיר כי מוכן להשתלב בהליך טיפול בתחום האלימות במשפחה, ונראה כי קיים חיבור ראשוני לצורך טיפול. שירות המבחן העירק כי ללא שילוב הנאשם הטיפול, קיים סיכון ממשמעותי להישנות עבריות בעtid.

הדיון נדחה לשם קבלת תסaurus משלים, ולבוחנת שילובו של הנאשם הטיפול.

8. **במס Kir משלים מיום 16.10.19** נמסר כי במהלך תקופה הדחיה הופנה הנאשם לחידה לטיפול באלימות במשפחה במקום מגוריו, אך טרם שולב בטיפול ומצו ברשימת המתנה. לצד זאת, נמסר כי המתלוננת מצויה בטיפול היחיד, מזה תקופה ארוכה. בשל חוסר במטיפים, לא ניתן היה לקבוע מועד לתחילת הטיפול בנאשם בלבד.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי המתלוננת החליטה להתרגש ובערה עם הילדים לדירה שכורה, על רקע חוסר ההסכנות ביניהם והנסיבות הזוגית, ועל רקע רצונה להתנהל באופן עצמאי. הנאשם מסר כי לא חף להתרגש, אך מבין כי הדבר הנה לטובתו, ולטובות המתלוננת וילדיהם. בעקבות עזיבת המתלוננת את הבית, החל הנאשם להבין את חלקו בהתדרדרות היחסים, והבין כי לא ניסה לפטור את

הבעיות הזוגיות כהלה. הנאשם הביע אמביוולנטיות לגבי הטיפול, נוכח העובדה כי הוא מצוי בהליך גירושין. כששוקפה לנאשם החשיבות בכך, הביע נכונות להשתלב הטיפול.

ניסיונות השירות המבחן ליצור עם המתלוננת קשר בתקופת הדחיה, לא צלחו.
שירות המבחן מסר כי ערך ניסיון לבחון אפשרות שלילובו של הנאשם בקבוצת טיפולית במקום אחר.

לאחר זאת, נדחה הדיון פעם נוספת לשם בחינת אפשרות שלילובו של הנאשם הטיפול ולקבלת תסקירות משלים.

9. בתסקירות משלים מיום 4.3.20 נמסר כי ביחידת מניעת אלימות במשפחה במקום מגורי הנאשם, עדין אין מקבלים מוכנים חדשים בשל חוסר במתפלים, ואין אפשרות לחתת מענה טיפולית לנאשם בשלב זה.

בתקופת הדחיה, התגרש הנאשם מן המתלוננת. הוא נפגש עם ילדיו אחת בשבוע, על פי הסדר הראייה שנקבע. לדבריו, לאחר הגירושין התקשרות ביןו ובין המתלוננת השתפרה, ונסבה בעיקר סיבב נושאים הקשורים לילדיהם. הנאשם תיאר תחושת תסכול רב מכך הצורך להעביר מחזנות למתלוננת, על אף שהוא בחרה להתגרש. הנאשם ציין כי החל לעבוד בחברת שליחויות במרכז, אך אינו מצליח להתמודד כלכלית עם תשלום המזונות, בשל חובותיו הכספיים.

ה הנאשם נמצא בלבתי מתאים לשילובו בקבוצת טיפולית ושירות המבחן מסר כי ממשיך המאמץ לשילבו טיפול מותאם אחר. הנאשם הביע רצון להיעזר בהlixir טיפול.

שירות המבחן ערך ניסיונות נוספים ליצור קשר עם המתלוננת, ללא הצלחה.
עוד צוין כי בתקופת הדחיה לא נפתחו נגד הנאשם הליכים משפטיים חדשים.

הדיון נדחה, בהסכמה הצדדים, פעם נוספת, לשם בחינת המשך אפשרות שלילוב הנאשם הטיפול וכי שהומלץ.

10. בתסקירות משלים מיום 8.6.20 צוין כי ביום 20.3.19 הופסקה פעילות המערכת הטיפולית בשירות המבחן, בשל הנחיות משרד הבריאות עקב נגיף הקורונה. לפיכך לא שולב הנאשם הטיפול. עוד נמסר כי שירות המבחן ערך ניסיון ליצור קשר טלפון עם הנאשם, אך לא היה מענה.

בדיוון מיום 11.6.20 צוינו הצדדים כי שילוב הנאשם הטיפול נקטע בשל נגיף הקורונה لكن הסכימו על דחיה נוספת לשם קבלת תסקירות משלימים.

.11.

בתסקירות משלימים מיום 29.9.20 נמסר כי בתקופת הדחיה, בחן שירות המבחן את אפשרות הטיפול עבור הנאשם. מן היחידה למניעת אלימות במקום מגוריו נמסר כי לא ניתן עדין לקלוט את הנאשם לטיפול ביחידה. נכון מגפת הקורונה, אין מתקיימות קבוצות טיפוליות בשירות המבחן.

בשיחה עם הנאשם, מסר כי עדין עובד בחברת שליחיות באזורי המרכז, אך עובdotו צומצמה למספר ימים בודדים במהלך החודש, בעקבות משבר הקורונה. בעקבות זאת, מתקשה הנאשם לעמוד בתשלומים עבור חובותיו הכספיים.

ה הנאשם ציין עוד כי נמנע מליצור קשר עם המתלוננת, בשל גירושיהם, ועיקר התקשרות בינה ובינו מתייחסת לילדיים, המגיעים אליו לביקור בסופי שבוע. הנאשם ביטא תחושות تسכול וחוסר ודאות עקב התמשות ההליך המשפטי והבע רצון לסימנו ולהותירו מאחור. כן ביטא חשש מתוצאות גזר-הדין ומאפשרות שליחתו למאסר, העולם לפגוע בתפקודו התעסוקתי. הנאשם מודיע לנזקקותו לטיפול בתחום הזוגי, שב וביטה רצון לקחת חלק בהליך טיפול. שירות המבחן ציין כי בתקופת הדחיה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

בתסקיר נמסר כי הנאשם טרם עבר הליך טיפול ושינוי, ועודין משתמש במנגנון הגנה של השלה, רצינוליזציה והדחקה. יחד עם זאת, ההליך המשפטי מהווה עבورو גורם הרתעתי ממשמעותי מפני חזרה על מעשים דומים בעבר. **להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת - פתוח.**

שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים, צו של"צ בהיקף של 180 שעות, עונש מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.

לדין שנקבע ליום 19.10.20 נמנע הנאשם מלהתיצב. אף גם לדין שנקבע ליום 20.11.20. ב"כ ציין לפרטוקול כי לא עלה בידו ליצור קשר עם הנאשם. נקבע כי הנאשם יזמין במסירה אישית. בדין שנקבע ליום 3.12.20 נמסר כי לא התאחד הקשר בין הנאשם לבין בא כוחו, וה�性ה טרם ביצעה את הזימון במסירה אישית.

ה הנאשם התיצב לבסוף לדין שנקבע ליום 20.1.21, הצדדים הסכימו כי הדין ידחה לקבלת תסקיר משלימים אשר יוגש לאחר שה הנאשם ישולב בטיפול.

.12.

בתסקירות סופי מיום 21.4.21 מסר שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחיה נעשו מספר ניסיונות ליצור קשר טלפוני עם הנאשם, ללא הצלחה. שירות המבחן זמין את הנאשם לשיחה אליה התיצב. הנאשם מסר בפגישה כי החליף מספר טלפון. הנאשם ציין כי הוא עובד בעבודות שיפוצים באופן בלתי סדר. הילדים עברו להתגורר עמו לאחרונה והוריו מסיעים לו בטיפול בהם. זאת, משום שהמתלוננת החלה במערכת יחסים חדשה. הנאשם דבר על מטרותיו העתידיות ועל שאיפותיו להקים עסק עצמאי ולנהל חי זוגיות ומשפחה. הנאשם ציין כי הוא נמנע מיצירת קשר עם המתלוננת, וביטה התנהגותם בעבירה ותסקול עקב המשך ניהולו האישי נגדו. הנאשם שב והודה במעשה העבירה, ותייר התנהגותם בעבירה כאיבוד עשתונות, קושי בהכללה ובהתמודדות עם מצבים בהם המתלוננת פעלת בנגדם לדעתו. לדבריו,

תגובהו נבעה מתוך סערת רגשות, והוא שלל כוונות פגעה במתלוננת. שירות המבחן צין כי הנאשם מתקשה גם היום להתבונן באופן ביקורתי בנסיבות התנהגותו.

ה הנאשם לא ביטא רצון להשתלב עוד בהליך טיפול והביע רצון לסיים את ההליך המשפטי המתנהל נגדו ולהותירו לאחריו. לדבריו, כולם מרכז בעבודה ובגידול ילדי.

ניסיונות השירות המבחן לשוחח עם המתלוננת לא צלחו.

בສיכון הכספי צין כי הנאשם מצוי בקשר עם שירות המבחן במשך שנתיים, בגין עבירה שבוצעה לפני 3 שנים. בתקופה זו לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. ההרtauעה שחוווה מן ההליך מציבעה **על סיכון נמור להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת**.

בהעדר מוטיבציה מצד הנאשם, נמנע שירות המבחן ממtan המלצה טיפולית. בשל העובדה כי מדובר בהליך פלילי ראשון, ועל מנת שלא לפגוע בתפקידו התעוסוקתי של הנאשם המשמש כמפרנס לילדים, **הומלץ לבית-המשפט לשקיים הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, לצד מסר על תנאי, התחייבות ופיקוח למתלוננת**.

תכנית של"צ הוגשה לאישור בית-המשפט ביום 13.5.21.

טייעוני הצדדים לעונש

13. ביום 26.4.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעונית בכתב, והשלימה אותו בעל-פה, וב"כ הנאשם טען בעל-פה.

טייעוני ב"כ המאשימה 14.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מסר ובין 12 חודשים בפועל, לצד עונשים נלוים, וביקשה כי יוטל על הנאשם עונש מסר המצו依 ברף האמצעי של המתחם לו טענה, בדמות עונש מסר לרצוי בעבודות שירות, בצרוף מסר על-תנאי אරוך ומרთיע, התחייבות ופיקוח משמעותי או אין, נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכיים מוגנים של הגנה על שלמות הפרט ושלומו מפני מעשי הפחדה ואיום, והשמירה על ביטחונו האישי. נטען, כי מידת הפגיעה הנה משמעותית, לנוכח התנהלות הנאשם אשר שב וחזר על איזמים קונקרטיים וזאת אף לאizioni שוטר האמון על אכיפת החוק. המעשים הטילו פחד וחרדה על המתלוננת, ואמנם לא נגרם לה נזק פיזי, אך אין להקל ראש בזנק הנפשי שנגרם לה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה נטען כי אכן, אין לנאים עבר פלילי, והוא הודה במעשים באופן שתרם לחיסכון בזמן שיפוטי, אולם הוגש בעניינו מספר תסקרים המלמדים כי הנאשם נוטל אחריות פורמלית בלבד, מזמן מחומרת מעשיו, ונוטה להתייחס לתנהגותו כתגובה לתנהגות המתלוננת. שירות המבחן סבר כי ללא שילוב הטיפול קיים סיכון להישנות עבירות בעtid. בתסקיר סופי השירות המבחן צין כי לא ניתן לשלב את הנאשם הטיפול אך הסיכון פחת ביחס למתלוננת והומלץ על העמדת הנאשם במשפט. המאשימה סבורה כי המלצה זאת מtabסת על שיחת טלפון יחידה עם הנאשם, ללא שילוב טיפול. ברף העובדה

שהנאים מצו בקשר עם שירות המבחן תקופה ממושכת, הוא לא שולב הילכה למעשה בטיפול, לא ביטה רצון לכך, ומספר ניסיונות ליצור עמו קשר בתקופת הדחיה לא צלחו. הנאים נמצא כמו שעדיין מתקשה להתבונן באופן ביקורתי בהתנהלותו. המלצה שירות המבחן אינה מובנת על רקע זה. ראויאמין להתחשב בנסיבותו של הנאים, אך בגדיר מתחם העונש ההולם, ולא בחירגה ממנו, כהמלצת שירות המבחן.

15. טייעוני ב"כ הנאים

ב"כ הנאים טען כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר על-תנאי לבין מספר חדש מאסר לRICTSI בעבודות שירות, וביקש כי תאומץ המלצה שירות המבחן, בהטלת צו של"צ ומאסר על-תנאי, עונש המצוי בתחום התיק הנטחן לו טען. נטען, כי הנאים חיים בן 32, הודה בביצוע העבירה אשר בוצעה לפני שלוש שנים. מדובר בהסתמכותו הראשונה עם החוק, והוא נטל בהזדמנות ראשונה אחריות על מעשי. הנאים לא סירב לשתף פעולה עם שירות המבחן, אך עקב התפרצויות נגיף הקורונה, ההליך הטיפולי בו אמרור היה להיות משולב לא יצא לפועל. חרף זאת, עורך הכספי סבר כי הסיכון להישנות עבירה הנה נמוך. לנאים ולמתלוננת שני ילדים, והנאים משמש כמספרנס הבלעדי שלהם והם סמוכים על שולחנו. מאז האירוע הנאים והמתלוננת התגרשו, אינם חיים תחת קורת גג אחד. כן נטען כי האיומים מצוים ברף נמוך של חומרה, האיומים הושמעו לא בפני המתלוננת אלא כלפי אחר, בשיחה עם מוקד 100 של המשטרה, והדבר מקהה מחומרת העבירה. את עונש השלי"צ עליו המליך שירות המבחן יוכל הנאים לבצע בזמןו הפנוי, ולשמור על האפשרות לפרנס את ילדיו. מאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגד הנאים תיקים נוספים, יחסיו עם המתלוננת תקינים והנאים בונה לעצמו חיים חדשים.

16. דברי הנאים

הנאים ביקש סליחה, מסר כי טעה והוא עצבני ולא פגע במתלוננת.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

17. העבירה אותה ביצע הנאים, איומים, פוגעת בערכים מגנים של הביטחון האישי, שללות הנפש, הפרטיות והכבד. כן נפגעת היכולת לנשל שגרת חיים ללא חשש. על הערך המוגן הנפגע בעבירות האיומים, ראו הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג ע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (09/89):

"...איןטרס החברה הוא להגן על שלמות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנאה שלא דין. איןטרס חברותי נוספת אף הוא מוגן בעקיפין בעיר זה, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... במידע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים **se Per se** כמסר מסוימת להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

נסיבות ביצוע העבירה

ביצוע עבירות אiomים לפגיעה בבת זוג - כאן המתלוננת - בזמן ביצוע העבירה אשתו של הנאשם, פוגע במתלוננת עצמה, בשלות נפשה, בבדיקה האישית, בכבודה, ומטייל עליה פחד וחרדה. בנוסף נפגעים גם ערכיהם גם מוגנים של שמייה על שלמות התא המשפחתית. המתלוננת זכאית לביטחון אישי ולהגנה פנוי מעשי הפחדה ואיום, ומפני אלימות מילולית, והנואם פגע בהגנתה זאת.

18. הנואם, בהיותו בבית יחד עם המתלוננת, צלצל למקד 100 של המשטרה והשmuע דברי אiomים ביחס למתלוננת באזני המוקדן.

האiomים כללו שימוש חוזר ונשנה בביטוי כי "ישחת את המתלוננת". הנואם מסר למקדן כי אם השוטרים לא יגיעו למקום, הוא ישחת את אשתו, אף שהמקדן ניסה להרגיעו, שב ומסר את כתובת הבית, דרש שהשוטרים יגיעו מיד, אחרת ישחת את המתלוננת.

גם לאחר שהגעה לבית נידת משטרת, ובנכחות שוטר שוחח עמו, איום הנואם פעם נוספת בפגיעה במתלוננת באמרו כי ישחת אותה לחתיות היום.

מדובר בביטויים מאiomים ברף גובה של חומרה.

בפרט אמרו הדברים כאשר הם נאמרו בפני המתלוננת, בתוך ביתה ומבצרא. הנואם יצר סיטואציה רווית אלימות, המאפשרת בדריכות ובצורך להגן על אשתו מפניו, שמא יבצע את אiomיו ויפגע בה.

19. ב"כ הנואם טען כי במקרה דנן, השמעת האiomים באזני שוטרים - מפחיתה מחומרת המעשים. ב"כ הנואם אף הפנה לפסק-הדין בת"פ (ק"ש 16383-05-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** 16.7.19), אשר ניתן על-ידי ה"מ, שם הנואם השmuע באזני דודו, אiomים על המתלוננת שהנה אחותו, וכן בפני אחות נספת שלהם, ובازני חברתה של המתלוננת. באותו עניין נקבע, בין היתר, כי חומרת האiomים משמעותית, אולם הם בוצעו על רקע אישי קשה של הנואם ומשפחתו, וכי יש חומרה פחותה, שכן האiomים הושmuו באזני אחרים, ביחס למקרים בהם הושmuו האiomים באזני המואים, פנים אל פנים, בסיטואציה רווית מתח. אותו מקרה מקרים שמונה אינם ניתן להשוואה ביחס למקרה שבפניו עת. במקרה שלפניי, האiomים הושmuו בנסיבות המתלוננת, בביתה, באזני שוטר במקד 100 וכן בהמשך במקרה שלפניי, האiomים הושmuו בנסיבות המתלוננת, בקשר, באזני שוטר במקד 100 וכן בהמשך אישת ביתה שלה, מושמע איום חוזר ונשנה לשחות אותה, תוך נקיטת פעולות כקריאת למשטרה והזמנת נידת לבית, ובין מצב שבו הושmuו אiomים בשיחת טלפון עם צד שלישי שלא בפני המואים כלל. כאן האiom הוא חריף, מקרין סיכון, ומטייל אימה על אשתו הנואם.

20. לצד האמור, ניתן כי הנואם פעל בהעדר תכנון מוקדם, על רקע יכולתו זוגי בנושא יציאת המתלוננת לעובודה לצרכי פרנסת הבית, וכי היה נתון, לדבריו, בסערת רגשות ונורר לטפל בילדים. הנואם מסר

לשירות המבחן כי פועל כפי שפועל משום שהמתלוננת יצאה לעבוד בניגוד לדעתו, וקיללה אותו בשיחת טלפון בה הודיעה לו על כך, ולכן התעצבן, שכן לתפיסתו הפקירה את הילדים. כאשר שבה הביתה, פרץ בינהם ויכוח, והוא איבד עשתונות. לטענת הנאשם, צלצל למשטרה כדי להוכיח למתלוננת כי אין חושש מכך שתפנה למשטרה ותתגרש ממנו, כפי שטענה בפנוי. הנאשם הביע צער על מעשיו ושלל כוונות ממשיות לפגוע במתלוננת.

לעומת זאת, משicha שקיים שירות המבחן עם המתלוננת עליה, כי אכן נסעה לצרכי עבודה, אך התקשרה לבית וביקשה מן הנאשם כי יארגן את הילדים שכן בכוונתה לקחתם ולudgeב את הבית. כאשר שבה לבית סירב לאפשר לה לקחת את הילדים. לדברי המתלוננת, היא הקדימה להתקשר למשטרה אף השוטרים לא הגיעו. לאחר מכן, התקשר הנאשם עצמו למשטרה ואימם לפגוע בה באזני המוקדם.

גרסאותיהם של הנאשם והמתלוננת מבטאות פערים בתפיסה, בעיקר, כאשר התנהלות הנאשם מתאפיינת, במידה רבה של שליטה, אדנות, רכשנות חוסר שליטה בנסיבות וimbattat עיוותי חשיבה מסוימים (אך בהתאם להתרשם שירות המבחן), ואילו התנהלות המתלוננת מבטאת חשש וחדרה ביחס לילדיה ולשלומאה. בהקשר זה יש לראות באירוע זה כמבטא פן של אלימות זוגית - מילולית.

mgrasotihem של הנאשם והמתלוננת עולה גם מסקנה ברורה, כי גם הילדים שהיו בבית באותה עת, עלולה להיגרם להם, בנוסף, פגעה עקב שמיית האיוםים וכוכחותם באירוע מזרהaimה זה.

לצד אלה יצוין כי האיוםים הושמעו במקרה יחיד, בעל שני שלבים, ומבל' שקדם להם תכנון מוקדם מוקף כלשהו, והושמעו על רקע ויכוח. במבט לאחר, ניתן לומר כי בפועל לא הייתה לנאנש כוונה לפגוע באשתו, וכי הביטוי המילולי החrif ווהחזר הביע איבוד עשתונות, כעס ופגיעה מצדו, יותר מאשר העברת מסר קר לאישה או למשטרה כי הוא מתכוון להרוג את אשתו.

סבירה אני כי במקרה דנן פגעה שמיית בערכיהם המוגנים, וכי עבירות האיוםים במקרה דנן מצויה ברף אמצעי של חומרה.

מדיניות הענישה הנוגנת

במקרים דומים, הטילו בתי המשפט עונשים מגוונים, הנעים בין ענישה שיקומית וצופה פני עתיד, ובין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות העשו.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-דין הבאים:

א. רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08) - המבחן הורשע, לאחר שמיית ראיות, בעבירות איוםים כלפי בית זוגו, החיים בנפרד ממנו, ונגזרו עליו **12 חודשים מאסר בפועל, 12 חודשים מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות**. Chrif עברו הפלילי הנקוי, קבוע

ב. בית-המשפט המחויז בערעוו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם. תוכן האIOS במקורה זה כלל אמירה קונקרטית להרוג את בת הזוג.

.ב. רע"פ 6403/18 **ニיב אליהו הרוש נ' מדינת ישראל** (28.11.18) - המבקש הורשע על-פי הודהתו בעבירות איומים, לאחר שאיים על בת הזוג לשעבר ועל בן זוגה. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשות ו**הטלת צו מבחן**, ובית-משפט השлом אימץ את המליצה. בערעוו המדינה על קולת העונש, קבע בית-המשפט המחויז כי **יש להרשיע את המבקש בדין**, אך להותר את העונש על כנו, שכן אין ערכאת הערעוו נוהגת למצות את הדין. בבקשת רשות ערעוו שהגיש לעליון נדחתה.

.ג. רע"פ 18/253 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיית ראיות באזומים וגידופים שהשמיינו באזני גירושתו ועורך דינה, במהלך דין רבני. הוטלו עליו **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס**. ערעוו לבית- המשפט המחויז ובקשה רשות ערעוו לעליון נדחו.

.ד. עפ"ג (ח"י) 45101-06-14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.10.14) - המערער הורשע, בהתאם להודהתו, בעבירות איומים כלפי אשתו עמה היה בהליך גירושין, כאשר נטל זכוכית לידיו, חותך את ידיו באמצעותה, הזמין את המשטרה ואמר לה כי ימסור שהיא שרטה אותו ויכלאו אותה. בית-משפט השлом הרשיע את המערער בדין, והטיל עליו **3 חודשים מאסר על-תנאי וצו מבחן**. בית-המשפט המחויז דחה את ערעוו, קבע כי בדין הורשע משום שלא התקיימו בעניינו התנאים המctrברים שנקבעו בהלכת כתוב, וכן העונש שהוטל עליו סביר, מואزن ומידתית.

.ה. ת"פ (ח"י) 12-06-5922 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.7.12) - הנאשם הורשע, לאחר שמיית ראיות, באזומים שהושמעו בשני מועדים כלפי בת הזוג, לפגיעה בחיה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין חודש לשבעה חודשים מאסר בפועל, והוטלו חמישה חודשים מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סORG ובריח, הופעל מאסר על-תנאי בן 12 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך ששם הכל ירצה 14 חודשים מאסר, וכן הוטלו 9 חודשים מאסר על-תנאי.

.ו. ת"פ (ק"ג) 17-06-35380 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.1.19) - הנאשם הורשע בעבירות איומים בגין מסרונים שלח לאروسתו, שעלה שהוא בהירון ממנו והם מתעדמים להינשא. הנאשם השתלב בהליך טיפול תוך תקופה הדיון, והוגשו בעניינו מספר תסקרים עם המלצה טיפולית בסופם. סקירת מדיניות הענישה הנוגעת העלה כי **הרף התחthon במתחם העונש בעבירות איומים עומדת על מאסר על-תנאי**, אך בנסיבות עניין זה נקבע כי עומד על מאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות, שכן מדובר במסכת איומים קונקרטיים לפגיעה בחיי הקרבן. בית-המשפט אימץ את המלצה השיקומית והטיל על הנאשם **צו של"צ, צו מבחן, מאסר על-**

תנאי ופיצוי למתלוננת.

.23

ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (ק"ש) 18-05-16383 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.7.19) – פסק-דין של הח"מ, שם נקבע מתחם עונש הולם בעבירות אiomים הנע בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשים מאסר בפועל, והטלתי על הנאשם 4 חודשים מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת, כאשר דבר בצעיר, ללא עבר פלילי, אשר התייחס מהוריו וחווה התמודדות לא קלה ביחס לאחריותו כלפי אחותו, המתלוננת, שלגביה השמע אiomים באזני אחרים. כפי שצין בחילק העוסק בנסיבות ביצוע העבירות לעיל, מדובר במקרה שנסיבותו שונות מאוד שבענין דן.

ב. ת"פ (ק"ש) 16-12-13327 **שלוחת תביעות מרימ הגليل והגולן נ' פלוני** (11.9.17) – אף הוא פסק-דין של הח"מ, שם נקבע מתחם עונש הולם לעבירות של אiomים ותקיפת בת זוג שנעברו בשני אירועים, הנע בין מאסר על-תנאי ועד ל-6 חודשים מאסר בפועל, לרבות בעבודות שירות, והוטלו 7 חודשים מאסר על-תנאי והתחייבות. במקרה דין קבעתי כי רמת האiomים אינה מן החמורים, נטול סמן אלימות, והפגיעה בערכיהם המוגנים הנה ברמה נמוכה עד בינונית. כן נקבע כי אירוע התקיפה היה מתון, יחסית, ולא כלל הכהה חמורה ומכונת. לחובת הנאשם עמדה הרשעה אחת קודמת שאינה מתחום האלים הזוגית, והוא ומתלוננת שבו לקשר זוגי ומתראים על בסיס יום יומי.

.24

ניתן לעין, בנוסף, בפסק-הדין הבאים:

א. ת"פ (רחל) 17-12-56802 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.16) – הנאשם הורשע, לאחר שמיית ראיות, בעבירות אiomים אותה ביצע כלפי אשתו. שירות המבחן נמנע ממtan המלצה שיקומית. נקבע מתחם עונש הולם הנע, בעבירות אiomים ברף בינוני-גבוה, בין מאסר על-תנאי ועד ל-10 חודשים מאסר לצד עונשים נלוויים. הוטלו חודש מאסר לרכיבי בעבודות שירות, ומאמסר על-תנאי.

ב. ת"פ (כ"ס) 14-03-2158 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.11.16) – הנאשם הורשע בשתי עבירות אiomים לאחר שאים על אשתו ועל בנו, באמצעות הטלפון, שעה שהיא אסיר בכלא. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשים מאסר לרכיבי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל. הוטלו 7 חודשים מאסר בפועל, ומאמסר על-תנאי.

ג. ת"פ (רמן) 15-09-41490 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.16) – בעבירות אiomים ותקיפת בת זוג הוטלה עונשה של צו של"צ ומאמסר על-תנאי, אף בהדרם של שיקולי שיקום.

ת"פ (אי) 12-11-47527-2014 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.4.14), הנאשם הורשע בעבירה איומים כלפי אשתו, כי יפגע בילדם. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשים מאסר בפועל, והוטלו **4 חודשים מאסר בפועל, פיצוי והתחייבות**.

ה. ת"פ (רחובות) 13-08-28834-2013 **מדינת ישראל נגד יוסף מתיהו** (03.12.13), הנאשם הורשע בעבירה איומים כלפי עובדת סוציאלית בכר שיפגע באשתו. **בית המשפט גזר עליו 3 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בגין 6 חודשים בחופף ובמצטבר, כר ששה"כ ירצה הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.**

ו. ת"פ (ת"א) 18-01-21210-2014 **מדינת ישראל נ' אורן דבוש** (29.10.19), הנאשם הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי בת זוגו בנפרד. נקבע כי מתחם העונש נע בין **מאסר על-תנאי ועד ל-8 חודשים מאסר בפועל, והוטלו מאסר על-תנאי וצו מב奸**.

25. מדובר אפוא בענייננו באוימים שהושמעו במסגרת אירוע יחיד, שהתרחש בביתם של בני הזוג, במהלך אימס הנאשם באזני מוקדן במקד 100 כי ישחת את המתלוננת, אשתו, ובהמשך שב ואים באופן חוזר באזני שוטר שהגיע לבית מענה לחקירה במקד. האימס לשחות את המתלוננת כאמור מספר פעמים. לאור המפורט לעיל **מתחם העונש הולם נע אם כן, בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשים מאסר בפועל**.

גזרת עונשו של הנאשם

26. הנאשם, בן 32, חיים גרוש מן המתלוננת ואב לשניים. מעודכן שירות המבחן עליה, על סמך דיווחו של הנאשם, כי ביום יולדיהם של בני הזוג מצויים בחזקת הנאשם, והם סמוכים על שלוחנו. מצבו הכלכלי של הנאשם רעוע, הוא עובד בעבודות מזדמנות, ובתקופת הקורונה עבד באופן חלקתי בלבד, והוא מסר כי איןנו עומד בהחזר חובות רבים אותם צבר. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, אף ללא תיקון כתוב האישום ושלאה במסגרת הסדר טיעון, הביע חרטה על מעשיו, נטל אחريות ותרם לחיסכון בזמן ציבורי. לנאים אין עבר פלילי כלל וזהו הסתמכותו הראשונה עם החוק.

העבירה בוצעה ביולי 2017, מאז חלפו ארבע שנים, במהלך לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, ולא דווחו על-ידי המתלוננת אירועי אלימות או איומים נוספים. שירות המבחן מלאה את הנאשם במשך תקופה ממושכת, שבה לא צלח בסופו של דבר, כל הליך טיפול משמעותי, וזאת בשל נסיבות שונות חלקן, כמו אילוצי הקורונה וחסרונו כוח אדם טיפול, אין בשליטתו של הנאשם. בתחילת ההליך, דווחה המתלוננת כי בכוננותה להמשיך ולקיים את התא המשפטי, אולם בהמשך נמצא כי בני הזוג נפרדו, התגרשו, והם חיים בנפרד. לדברי הנאשם, בפני שירות המבחן, מערכת היחסים שלו עם המתלוננת תקינה, והתקשרות ביניהם קונקרטית ונסבה סבירי לצרכי הילדים. שירות המבחן לא הצליח, חרף מאמצים חזקים, ליצור קשר עם המתלוננת, ואת עמדת המתלוננת כiem אין אנו יודעים. לפני כשנתיים, בחודש

מאי 2019 דיווח שירות המבחן כי המתלוננת מסרה בפנוי, כי לאורך השנים מערכת היחסים שלה עם הנאשם הייתה רווית קללות ואלימות מילולית ומלואה בהשללה ובפגיעה בכובודה. המתלוננת צינה כי האירוע ארע על רקע נסיעתה לצרכי עבודתה, לאחר שהנאשם סירב כי תעבור ותשיע בצרפתת הבית. המתלוננת צינה כי לא סבלה אלימות פיזית מצד הנאשם.

בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות חלקית, הביע עדמה המוצמצמת מחומרת העבירה, והציג התנהלותו כטגובה להתנהגות המתלוננת. הנאשם שלל כוונה לפגוע במתלוננת וטען כי הדברים נאמרו בשעת סערת רגשות ועל רקע ויכוח בין בני הזוג.

שירות המבחן התרשם, בתחילת הדרכו, כי קיים צורך לשלב את הנאשם בטיפול לשם הפחתת הסיכון במצבו, ואולם לאחר מספר ניסיונות שלא הצליחו לשלבו בטיפול - ש כאמור, אינם בעטו של הנאשם, אלא שהם נעוצים בנסיבות אובייקטיבית של שירות המבחן וגורמי הטיפול - סבר שירות המבחן כי נכון חלוף הזמן מאז החל הקשר בין הנאשם ובין שירות המבחן, ומazel ביצוע העבירה, ונוכח העובדה כי אין לנאשם עבר פלילי, והעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים נוספים במהלך הזמן, **פחות הסיכון להישנות עבירות בעtid כלפי המתלוננת**.

בהתאם רמת הסיכון הנמוכה שהוגדרה, העדר הרשעות קודמות, הודאותו של הנאשם, וגירושו בני הזוג, ולאור הזמן שחלף - סברתי כי ניתן להסתפק במקרה דנן בענישה המוציה בתחום מתחם העונש בעולם, תוך אימוץ המלצת שירות המבחן, בהטלת צו של"צ, שלא יפגע ביכולתו של הנאשם לעבוד ולפרנס את ילדיו, ולהשביב חובהו. לשם איזון ההקללה בעונש חרף הפגיעה המשמעותית בערכיהם המוגנים - יוטל פיצוי הולם למתלוננת.

סוף דבר

28. **נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 6 חודשים מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך 3 שנים מהיום, עבירות אiomים או עבירות אלימות אחרת ככלפי בת זוג או בת זוג לשעבר.

ב. אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 220 שעות, לתקופה של 12 חודשים מהיום. בהתאם לתוכנית של"צ שהגיש שירות המבחן ביום 13.5.21, הצו ירוזה בבית הקברות המוסלמי החדש בנצרת, בתפקידי אחזקה וניקיון.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא י מלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה בגין הוצאה הculo ובית המשפט יוכל לגזר את דין חדש.

ג. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 1,500 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב- 10 תשלוםיו שווים ורצופים, החל מ- 10/8/2021 ובכל 1 בחודש העוקב לאחריו.

סכום הפיצוי יופקד בחלוקת בית המשפט. המאשימה תעבור בתוך 7 ימים מהיום את פרט המתלוננת לצורך העברת הפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח סיון תשפ"א, 08 יוני 2021, בנסיבות הצדדים.